KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS TREDJE AFDELING
DEN 21. OKTOBER 1982 [1]

K. mod Forbundsrepublikken Tyskland og Europa-Parlamentet

»Ansøgning om fri proces«

Sag 233/82

Sammendrag

Retspleje — ansøgning om fri proces — Domstolen åbenbart inkompetent til at påkende det påtænkte søgsmål — afvisning af ansøgningen ved en begrundet kendelse (Procesreglement, art. 92, stk. 1)

Procesreglementets artikel 92, stk. 1, bør også anvendes ved afgørelsen af det forudgående spørgsmål, om en sagsøger skal gives fri proces med henblik på at anlægge en sag, som Domstolen åbenbart ikke har kompetence til at påkende. Under sådanne omstændigheder kan Domstolen afvise ansøgningen, uden at der er grund til på forhånd at blive bekendt med den anden parts bemærkninger.

Dette er tilfældet, når det søgsmål, som ansøgningen om fri proces vedrører, klart ikke i nogen henseender er omfattet af de retsmidler, der udtømmende er angivet i traktaterne, og ikke på noget punkt har forbindelse med fællesskabsretten.

I sag 233/82

K.,

sagsøger,

mod

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND OG EUROPA-PARLAMENTET,

sagsøgte,

angående en ansøgning — på sagens indledende stadium — om fri proces.

1 — Processprog: Tysk.

Ved stævning af 4. august 1982, registreret på Domstolens justitskontor den 14. september 1982, har K. i medfør af procesreglementets artikel 76 ansøgt om fri proces med henblik på at kunne anlægge sag mod Forbundsrepublikken Tyskland og Europa-Parlamentet.

Det fremgår af sagen, at sagsøgeren, der er ingeniør, vil anlægge nævnte sag på grund af visse problemer i forbindelse med sit erhvervsarbejde og navnlig på grund af, at han i længere tid har været arbejdsløs som følge af gentagne afskedigelser fra hans arbejdsgiveres side. Klagepunktet mod Forbundsrepublikken Tyskland er i det væsentlige, at han påstår at være blevet ukorrekt behandlet af forskellige tyske myndigheder og domstole. Klagepunktet mod Europa-Parlamentet vedrører derimod dettes afvisning af sagsøgerens andragende vedrørende de samme forhold.

I henhold til procesreglementets artikel 76, stk. 3, beslutter afdelingen ved en kendelse, som ikke begrundes — efter at have gjort sig bekendt med den anden parts skriftlige bemærkninger — om der skal gives hel eller delvis fri proces, eller om ansøgningen skal afslås. Afdelingen skal påse, at søgsmålet ikke er åbenbart ubegrundet.

I henhold til procesreglementets artikel 92 kan Domstolen imidlertid, såfremt den åbenbart ikke har kompetence til at behandle en stævning, der indleveres til den, afvise stævningen ved en begrundet kendelse; en sådan afgørelse kan træffes, inden stævningen tilstilles den part, mod hvem den er udtaget.

Sidstnævnte bestemmelse bør ligeledes anvendes ved afgørelsen af det forudgående spørgsmål, om sagsøgeren skal gives fri proces med henblik på at anlægge en sag, som Domstolen åbenbart ikke har kompetence til at påkende. Under sådanne omstændigheder kan Domstolen afvise ansøgningen, uden at der er grund til på forhånd at blive bekendt med den anden parts bemærkninger.

Dette er tilfældet i denne sag, idet det søgsmål, som ansøgningen om fri proces vedrører, klart ikke i nogen henseender er omfattet af de retsmidler, der udtømmende er angivet i traktaterne, og ikke på noget punkt har forbindelse med fællesskabsretten.

Nærværende ansøgning om fri proces vil derfor være at afvise, og sagen slettes af Domstolens register.

Af disse grunde bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden U. Everling, dommerne P. Pescatore og Y. Galmot,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

1) **Ansøgningen om fri proces afvises.**

2) **Sagen slettes af Domstolens register.**

Luxembourg, den 21. oktober 1982.

P. Heim
Justitssekretær

U. Everling
Formand for tredje afdeling